

FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVI U 'HRVATSKOM TJEDNIKU', 2.

Mon, 27 Sep 2021 Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prvi dio ovog teksta objavljenog na portalu dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27903-feljton-mr-sc-blanke-matkovic-u-hrvatskom-tjedniku>

a Mario Filipi komentira i rad Igora Vuki a i Romana Leljaka i konstatira;

Ne znam zašto još ima toliko dilema – od 5.000 – 20.000 ili više. Danas imamo dva autora koji su nezavisno jedan od drugoga prou avaju i archive došli do broja umrlih od svih uzroka, ne žrtava jer se pod pojmom žrtva naj eš e podrazumijeva ubojstvo...

Primijetit u da sam autor ili koautor knjiga o Vuki u i Leljaku. Feljton mr. sc. Blanke Matkovi iz povijesti i govori o tome da se i danas ne želi na državnoj razini ustanoviti to na brojka ve se podržava lažna brojka što je interes velikosrpske politike i svjetskih mo nika.

Ono što je važno za hrvatsku povijesnu znanost je injenica da je ona doktorandica s Odsjeka za politi ke znanosti i me unarodne studije Sveu ilišta Warwick u [Engleskoj](#), a doktorsku disertaciju - obranila je dana [22. ožujka 2021.](#) godine.

U svom feljtonu komentirala je 'napade' na nju u jednom lanku objavljenom u znanstvenom asopisu u kome je konstatirala da je ona UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA. Pri tome je o ito da autor rije 'nacionalizam' tuma i u negativnom kontekstu.

Zapravo autor je u pravu jer on ne razlikuje pojam 'nacionalizam' od pojma 'šovinizam'. Nacionalizam je ljubav prema vlastitom narodu, a doista je izuzetna spoznaja da je UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA doktorirala i to – vjerovali ili ne – u nama ne baš prijateljskoj državi. (Istina meni je zabavna injenica da je urednik jednog matemati kog asopisa iz Londona mislio zbog mene da je Zagreb u Rusiji.)

https://hr.wikipedia.org/wiki/Blanka_Matkovi%C4%87

Mnogi povjesni ari u RH se ne žele zamjeriti vlastima koji podržavaju one koji zastupaju lažnu povijest (danas ih možemo nazivati Porfirijevim povjesni arima – a o takvima i Porfirijevoj televizi pogledajte i današnju kolumnu Zvonimira Hodaka:

<https://direktno.hr/kolumne/svjedocili-smo-jugonostalgicarskom-kokosinjcu-o-tragicnoj-epizodi-hrvatske-povijesti-seriju-snimaju-tvrdi-jugoslaveni-245587/>),

pa pokušavaju držati ekvidistancu izme u laži koje odgovaraju velikosrpskoj politici i istini koju traže istinski hrvatski povjesni ari kakva je npr. Blanka Matkovi A ak se i to smatra, u ovakvoj državi gdje politi ari podržavaju o itu laž, pozitivno pa autor spomenutog lanka kaže:

„Pišem ove retke u nelagodi i velikom strahu jer svako propitivanje utemeljenosti to nosti Žerjavi evih izra una/procjena, vjerodostojnosti poimeni noga popisa JUSP-a Jasenovac i to nosti *genijalnih* Goldsteinovih izra una/ procjena broja i strukture jasenova kih žrtava, kao i propitivanje znanja i sposobnosti njegovih istomišljenika i sljedbenika, u Hrvatskoj se proglašava „revizionizmom” i podilaženjem „ustašoidima”.“

Sam autor iznosi niz korisnih podataka. Meni je posebno zanimljiv slijede i dio:

Primjetno je u Hrvatskoj da oni kojima se brojke poimeni nih popisa žrtava logora Jasenovac ine premalima navode odoka da je u Jasenovcu život izgubilo do 100.000 osoba. Objašnjenja hrvatskih povjesni ara o utemeljenosti brojke od 80.000 do 100.000 žrtava logora Jasenovac ponekad su i zanimljiva.

– Tako Mataušić, uz navo enje upitnoga Žerjavi eva izra una i nepostoje e Ko ovi eve procjene te i po mnogo emu upitnog poimeni nog popisa JUSP-a Jasenovac, spominje i poimeni ni popis logora

Jasenovac iz 1964. godine, kojim je utvrđeno 59.188 žrtava. „Naknadne su provjere utvrdile da popis ima itav niz nedostataka te da navedenu brojku treba uvećati za barem 40 %. Prema tako uvećanoj procjeni u KL Jasenovac s logorom Stara Gradiška stradalo je od 80.000 do 100.000 ljudi”, ustvrđuje Mataušić. 47 Naknadne provjere – ega? Popisa jasenovskih žrtava iz 1964. godine? Gdje to piše? U izvještaju Žrtve rata 1941-1945. godine. (Rezultati popisa) Saveznoga zavoda za statistiku iz 1966. godine? Nisam uvjeren da je Mataušić pročitao i dodatni „Izveštaj o izvršenom popisu žrtava rata 1941-1945. godine” Savezne komisije za popis žrtava rata 1941-1945. – U tim izvještajima jasno piše da je popisom ljudskih gubitaka Jugoslavije obuhvaćeno oko 56 do 59 % ili pak 60 do 65 % osoba od onih koje je prema njihovoj procjeni trebalo popisati. 48 No ona mudro zaključuje da je prema „barem 40 %” uvećanom broju popisanih žrtava logora Jasenovac i Stara Gradiška stradalo od 80.000 do 100.000 osoba. – Ali „barem 40 %” od broja popisanih nije isto što i 56 do 59 % ili pak 60 do 65 % od onih koje je navodno trebalo popisati. – A što je povjesni arima matematika!

Zašto mi je to zanimljivo?

Pogledajte zaključak moje knjige o Jasenovcu iz 1998. koju autor citira u svom članku, ali ne i za ovaj dio u tekstu. Usporedite ovo s dijelom tog Zaključka (mada je zanimljiv i ostatak jer pokazuje sustavnost korištenja laži u drugoj Jugoslaviji):

U tadašnjoj državi bilo je poslije toga jasno da se ne može od Njemačke zahtijevati ono što je izneseno na konferenciji u Parizu. Tako je već do 1963. godine Vlada Jugoslavije revidirala svoj zahtjev Vladi Njemačke, smanjivši broj žrtava od prvotnih 1,706.000 na 950.000. Međutim, Vlada Njemačke nije prihvatila ni taj zahtjev nego je zahtijevala varijabilne podatke, te je 1964. obavljen popis žrtava rata koji je dao brojku od 597.323 žrtve rata.

Primijetimo da je razlika između brojke od 950.000 na koju je Jugoslavija već do 1963. godine revidirala broj žrtava rata i brojke koja je dobivena popisom iz 1964. godine jednaka ukupnim žrtvama koje je Velika Britanija imala u Drugom svjetskom ratu!

Nema dvojbe da je popis iz 1964. bio od izuzetnog značaja za tadašnju državu, pa je besmisleno i pomisliti da on nije dobro napravljen. Brojka je izazvala paniku, i problem je “riješen” idući formulacijom: “Popisom je stvarno obuhvaćeno 597 hiljada poginulih žrtava rata, što znači 56-59 posto od onih koje je trebalo obuhvatiti popisom.” Lako je provjeriti kako broj 597.323 jest nešto iznad 59 posto od broja 950.000 koji je već bio dostavljen Njemačkoj, ali i približno 56 posto brojke do koje su došli Mayers i Campbel. Popis je dao i broj žrtava Jasenovca - 49.874! Podaci su skriveni od javnosti!

Zanimljivo je vidjeti da je brojka tada popisanih žrtava 59 posto od brojke 84,532 odnosno 56 posto od 89,061 pa je otkriveno zašto se i dalje ‘popravlja’ popis žrtava JU SP Jasenovac: JOŠ NIJE DOSTIGNUTA NI TA BROJKA OD 59 POSTO! Ali blizu su. Uz pomoć hrvatskih političara i to će biti dostiženo, zar ne?

S druge strane u spomenutom članku dana su i istraživanja dvojice doktora znanosti Banić i Kojić (napisali su oko 150 tekstova o neistinama na spomenutom popisu) koji su pokazali da je veliki broj popisanih upitan na razne načine, autor ipak konstatira: „No uza sve ograde koje je Komisija za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava Republike Hrvatske iznosila, to nije to no jer je dotad jedini sustavni popis žrtava logora Jasenovac bio popis Komisije za popis žrtava rata SIV-a SFR Jugoslavije iz 1964., koji je objavljen 1992. odnosno 1998. godine.“

Naravno nije zaključeno da je popis iz JU SP Jasenovac obično smeće, već se strogo drži do politike ekvidistance, pa je lažiranje postalo nešto što je sustavni popis.

Na žalost i onih koji otvoreno koriste neistine uz blagoslov hrvatskih političara i onih koji vode politiku ekvidistance između laži i istine pojavio se znanstveni rad već spomenutog dr. sc. Nikole Banić i prof. dr. sc. Nevena Elezović koji je objavljen u visokorangiranom Q1 časopisu u kojem je dana nova metoda kojom je pokazano da je Popis JU SP Jasenovca kojim je ‘dotjerivan’ taj sustavni popis iz 1964. godine LAŽIRAN.

Zapravo zgodno je pogledati i najnoviji tekst Banić i Kojić:

<https://narod.hr/hrvatska/koic-i-banic-zasto-su-fotografije-iz-logora-treblinka-kod-jusp-jasenovac-lazno-prikazane-kao-jasenovacke>

Zato se vraćam na feljton Blanke Matković jer se ona u njemu duhovito narugala onim povjesničarima i ‘istoričarima’ koji su plaćeni od države za svoj rad, a mnogo veći i bolji posao su učinili povjesničari i amateri kojima su oni nacionalisti.

Zato u ovaj tekst završiti tako što u Prilogu dajem izvješće s predstavljanja nove knjige Blanke Matković i Stipe Pilića u Sisku.

Iako su napisali knjigu o poslijeratnim Jasenovacima žrtvama, Blanka Matković je govorila i o ovom 'sustavnom' a lažiranom popisu iz 1964.

<https://narod.hr/kultura/predstavljena-knjiga-jasenovac-i-poslijeratni-jasenovacki-logori-manipulacije-brojem-zrtava-sastavni-dio-velikosrpske-promidzbe>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27923-predstavljena-knjiga-jasenovac-i-poslijeratni-jasenovacki-logori-manipulacije-brojem-zrtava-sastavni-dio-velikosrpske-promidzbe>

Josip Pečarić

PRILOZI

PREDSTAVLJENA KNJIGA 'JASENOVAC I POSLIJERATNI JASENOVA KI LOGORI': 'MANIPULACIJE BROJEM ŽRTAVA – SASTAVNI DIO VELIKOSRPSKE PROMIDŽBE'

25.09.2021.

Nova knjiga Blanke Matkovi i Stipe Pili a „Jasenovac i poslijeratni jasenova ki logori - Gestrateška to ka velikosrpske politike i propagandni pokreta njezina širenja prema zapadu“ predstavljena je u petak 24. rujna u Dvorani sv. Ivana Pavla II. u sisa kom Velikom Kaptolu.

Knjigu su predstavili autori iji je znanstveni rad na po etku prikazala doc. dr. sc. Vlatka Vukeli istaknuvši veliku požrtvovnost kod nastajanja knjige koja donosi široku sliku jasenova kog podru ja. Knjiga je objavljena u travnju, a na 640 stranica donosi brojne, do sada javnosti, nepoznate dokumente, fotografije, zemljovide i grafikone, koje obuhva aju razdoblje od po etka 19. stolje a do danas s naglaskom na Jasenovac i jasenova ke logore, odnosno njihovu ulogu u velikosrpskoj ideologiji i protuhrvatskoj propagandi.

Kako se moglo uti, knjiga je utemeljena na iscrpnom istraživanju i argumentiranju gra e koju uvaju arhivi i muzeji u Hrvatskoj, Sloveniji, Bosni i Hercegovini i Ujedinjenom Kraljevstvu, a s ciljem utvr ivanja stvarne brojke stradalih u Jasenovcu, ali isto tako i da se osvijesti injenica da je logor Jasenovac bio aktivan ne samo do 1945. nego i nakon toga pod komunisti kom vlaš u.

Autorica Matkovi pojasnila je kako je u knjizi znatno proširen njihov izvorni znanstveni rad o poslijeratnom logoru Jasenovac koji je objavljen 2014. godine. Tu su prije svega novi arhivski dokumenti kojima dokazuju da je taj logor, odnosno zavod za prisilni rad, djelovao znatno duže nego li se prethodno mislilo. Istaknula je i kako je povijesna istina jedna jedina, a vrlo su esto potrebna desetlje a da se otkrije što to ona stvarno je.

Govore i o istraživa kom projektu koji je pokrenula 2006. godine, naglasila je kako je njegova po etna to ka bila logor Jasenovac kao jedna od najkontraverznijih tema suvremene hrvatske povijesti i društva. Autorica je donijela i brojne primjere manipulacije brojem žrtava posebno istaknuvši kako je u

Hrvatskom državnom arhivu pronašla dosje Ante Paveli a u kojemu se nalazio popis osoba ubijenih u logorima Jasenovac i Stara Gradiška. Prema tim podacima u Jasenovcu je stradalo 7133 osoba, ne ra unaju i muške osobe izme u 14 i 70 godina, koje u tom popisu nisu popisane. Jugoslavenske vlasti provele su 1964. istraživanja o broju ratnih žrtava na podru ju cijele bivše Jugoslavije, a ne ra unaju i one za iju su smrt odgovorni partizani, Jugoslavenska armija, Komunisti ka partija i jugoslavenski režim. Broj žrtava iznosio je 597 323, što je manje ak i od imaginarne brojke jasenova kih žrtava.

U nastavku rekla je kako je upravo Njema ka zbog reparacija prisilila Jugoslaviju da napravi popis žrtava Jasenovca, a on je zbog velikog odstupanja od dotadašnjih brojki proglašen tajnom i ostao nepoznat javnosti sve do 1989. godine, kada je u tjedniku Danas objavljen podatak da je u Jasenovcu stradalo oko 60.000 ljudi. Prve neslužbene ekshumacije na jasenova kom podru ju izvršene su 1961., a službena forenzi na istraživanje 1964. godine, ali niti jedno od tih iskapanja nije potvrdilo teoriju o stotinama tisu a žrtava jasenova kog logora. Matkovi je upozorila i kako je mogu e da su prona eni ostaci pripadali i prognanicima, hrvatskim vojnicima i civilima koji su se povla ili iz zemlje u svibnju 1945. godine.

Na kraju ustvrdila je i kako su manipulacije brojem ratnih žrtava, posebno onih jasenova kih, bile sastavni dio velikosrpske promidžbe uo i i za vrijeme Domovinskog rata, ali i nakon rata. Hrvatska suvremena povijest nesustavno je istražena i obra ena, a u mnogo emu ispolitizirana, posebice razdoblje Drugoga svjetskog rata i pora a. Srpska historiografija ne odustaje od preuveliki anih brojki jasenova kih žrtava koje se kre u i do milijuna ubijenih samo Srba, a hrvatska historiografija pak ne pronalazi prave na ine znanstvenoga suprotstavljanja toj mitomaniji. Što više, ne otvara se prostor ne samo pobijanja srpskih laži nego se sve ini kako bi se zaustavila nastojanja za istraživanje Jasenovca kao poslijeratnoga logora.

Predavanje je zaklju ila rije ima hrvatskog velikana Ante Star evi a, poru ivši nazo nima da e sav trud istraživa a biti uzaludan ne budu li ljudi itali, razmišljali, pamtili i prenosili ovo znanje budu im generacijama, s kona nim ciljem uspostave istinske hrvatske samostalnosti i državnosti.

<https://narod.hr/kultura/predstavljena-knjiga-jasenovac-i-poslijeratni-jasenovacki-logori-manipulacije-brojem-zrtava-sastavni-dio-velikosrpske-promidzbe>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27923-predstavljena-knjiga-jasenovac-i-poslijeratni-jasenovacki-logori-manipulacije-brojem-zrtava-sastavni-dio-velikosrpske-promidzbe>

ZAKLJUČAK KNJIGE J. PEARIĆA, *SRPSKI MIT O JASENOVCU / SKRIVANJE ISTINE O BEOGRADSKIM KONC-LOGORIMA*, HRVATSKI POVIJESNI INSTITUT, ZAGREB, 1998.

Bulaji je predstavio dva naslova: *Nezavisna država Hrvatska - JASENOVAC*

- *Sistem ustaških logora smrti - Tužnja o Jasenovcu*, odnosno: "Jasenovac i mit" Franje Tužman
 - *Genocid nad Srbima, Jevrejima i Ciganima, jest velikosrpski odgovor na knjigu dr. Franje Tužmana, Bespućna povijesna zbiljnost - Rasprava o povijesti i filozofiji zločinca, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb, 1990.* Naravno, dr. Bulaji, ne može polemizirati s takvom knjigom kakva je knjiga dr. Tužmana jer mu nedostaje znanje i kultura dijaloga. Zato se Bulaji zaustavlja, uglavnom, samo na pitanju broja žrtava, posebice žrtava u Jasenovcu. Prema uobičajenoj velikosrpskoj maniri, on koristi neistine u najvećoj mjeri, pa zna tvrditi da je Tužman rekao nešto čega nema u njegovoj knjizi. Zaista, školski primjer velikosrpskog korištenja laži jest primjer u kojem on tvrdi da je dr. Tužman "ustvrdio da je netočan broj jevrejskih žrtava holokausta 5,1 milion, već 'samo' oko 900 hiljada", iako je lako provjeriti da dr. Tužman citira Raula Hilberga (str. 156 Tužmanove knjige) koji "navodi da je od 5,100.000 žrtava evidentirano 900.000, a isti autor kaže "broj od šest milijuna neki smatraju krajnje 'pretjeranim', navode i milijun žrtava kao 'nepristranu prosudbu'." Poput ove Bulajjevske interpretacije brojke od 5,100.000 i 900.000 i sve je ostalo u njegovoj knjizi.

Slična je i Bulajjevska interpretacija broja žrtava rata u Jugoslaviji, i s tim u svezi broja žrtava logora Jasenovac! Zato iznesimo osnovne podatke u svezi s tim brojkama. Godine 1947. Vladeta Vučković, tada student druge godine matematike i zaposlen u Demografskom odjeljenju Saveznog statističkog ureda Jugoslavije, od direktora Dolfi Vogelnika i njegova pomoćnika Alojza Debeveca, dobio je zadatak da izrađuje gubitke u ratu. Ovi su taj posao dali po etniku zato što nije bio obavljen popis stanovništva, koji bi bio prijeko potreban za takvu računnicu. Tako je Vučković izrađivao unao brojku od 1,700.000 demografskih gubitaka. Međutim, žele i izbrišati što više u ratnu reparaciju od Njemačke, i žele i uvećati doprinos

Jugoslavije pobjedi Saveznika, na konferenciji u Parizu Jugoslavija je izašla s tvrdnjom o 1,706.000 žrtava rata (E. Kardelj)! Kad je 1948. bio obavljen popis pu anstva, Vogelnik je morao opravdati brojku koju je E. Kardelj iznio u Parizu, pa je u Statisti koj reviji 1./1952. objavio lanak prema kome su demografski gubici u Jugoslaviji najvjerojatnije 3,250.000, a da donja granica ostaje 2,900.000. Na taj “znanstveni” lanak reagirao je ve u idu em broju Statisti ke revije (2./1952.) Ivo Lah, koji je konstatirao da je prema ra unici dr. Vogelnika prosje ni godišnji priraštaj od 1941. do 1948. iznosio 2,13, a sigurno 1,86 posto, što Jugoslavija nije nikad imala. Naime, u razdoblju 1921. do 1931. bio je priraštaj 1,5 posto, a nakon 1931. taj je postotak stalno u padu, te je 1939. bio samo 1,1 posto.

Dvije godine kasnije u Ameri kom birou za popis stanovništva izra unali su da je broj žrtava rata u Jugoslaviji bio 1,067.000 (P. Mayers i A. Campbel). U tadašnjoj državi bilo je poslije toga jasno da se ne može od Njema ke zahtijevati ono što je izneseno na konferenciji u Parizu. Tako je ve do 1963. godine Vlada Jugoslavije revidirala svoj zahtjev Vladi Njema ke, smanjivši broj žrtava od prvotnih 1,706.000 na 950.000. Me utim, Vlada Njema ke nije prihvatila ni taj zahtjev nego je zahtijevala varijabilne podatke, te je 1964. obavljen popis žrtava rata koji je dao brojku od 597.323 žrtve rata.

Primijetimo da je razlika izme u brojke od 950.000 na koju je Jugoslavija ve do 1963. godine revidirala broj žrtava rata i brojke koja je dobivena popisom iz 1964. godine jednaka ukupnim žrtvama koje je Velika Britanija imala u Drugom svjetskom ratu!

Nema dvojbe da je popis iz 1964. bio od izuzetnog zna enja za tadašnju državu, pa je besmisleno i pomisliti da on nije dobro napravljen. Brojka je izazvala paniku, i problem je “riješen” idu om formulacijom: *“Popisom je stvarno obuhva eno 597 hiljada poginulih žrtava rata, što zna i 56-59 posto od onih koje je trebalo obuhvatiti popisom.”* Lako je provjeriti kako broj 597.323 jest nešto iznad 59 posto od broja 950.000 koji je ve bio dostavljen Njema koj, ali i približno 56 posto brojke do koje su došli Mayers i Campbel. Popis je dao i broj žrtava Jasenovca - 49.874! Podaci su skriveni od javnosti!

Naravno, budu i da je dr. Bulaji bio zaposlen u Ministarstvu vanjskih poslova Jugoslavije, on je, vjerojatno, sve ovo znao, za razliku od drugih istraživa a, jer je problem unutar zemlje riješen tako da se o ovome do dana današnjeg ne bi znalo da nije bilo Bulaji eve knjige. Upravo njegovo prikrivanje brojke od 950.000, koja je do 1963. godine dana Njema koj, ukazalo je na njezinu važnost!

Ve pri kraju Titova života u Srbiji je uzelo maha ostvarivanje velikosrpskog projekta. Tako je postalo jasno emu je dovela odluka o primanju etnika u partizanske redove, iako su i srpski komunisti tako er bili bliski velikosrpskom projektu. U tom je projektu Jasenovac i broj žrtava u njemu trebao imati zna ajnu ulogu, i prirodno je da u tome glavnu ulogu ima onaj tko je znao nešto što drugi nisu mogli znati - dakle, ovjek iz Saveznog sekretarijata za inostrane poslove SFRJ - dr. Bulaji . Budu i da je za ostvarivanje velikosrpskog projekta došlo do konsenzusa najvažnijih srpskih imbenika: komunisti, vojske i Srpske pravoslavne crkve, logi no je bilo, kad je rije o korištenju logora Jasenovac, u dokazivanju genocidnosti hrvatskog naroda, a u cilju izazivanja pobune srpskog pu anstva u Hrvatskoj, koristiti istovjetnu politiku iz Drugog svjetskog rata. Kao i u Drugom svjetskom ratu, to je trebao biti i važan promidžbeni korak, kojem smo svjedoci i današnjih dana!

Kako je to izgledalo u Drugom svjetskom ratu?

Logori su postojali i u Srbiji, gdje prakti no od kraja 1941. do kraja rata nije bilo nikakvog otpora pu anstva. U Hrvatskoj ih je sigurno moralo biti više, gdje je bio stalni otpor NDH, a pogotovo stoga što su etnici popa uji a i drugi odmah po eli sa zvjerstvima nad Hrvatima, što je izazivalo isti takav odgovor.

Zato se pojavljuje lažno pismo bivšeg ministra i jugoslavenskog unitarista dr. Prvislava Grisogona zagreba kom nadbiskupu Alojziju Stepincu, u kojem se spominju užasni zlo ini u NDH. Ti se zlo ini i opisuju, a opisi se podudaraju sa zlo inima koje su srpski etnici radili u svim ratovima u ovom stolje u, vjerojatno i ranije, jer su dio srpske narodne epike.

Pismo je umnožavano i raspa ano me u hrvatskim Srbima, s o itom namjerom i znanim u inkom, a i u inozemstvu. I sam Bulaji u ovoj e knjizi re i *“od manjeg je zna aja pitanje autorstva”*, što je i to no - pismo je odigralo svoju ulogu! Ali takva tvrdnja, ponovno puno govori!

Druga karakteristika velikosrpske propagande tijekom Drugog svjetskog rata bila je umnožavanje broja srpskih žrtava u NDH. Tako je prema njima ve krajem 1941. godine spominjana brojka od 382.000, više od 518.000 krajem velja e 1942., zatim 600.000 u listopadu 1942., pa 800.000 tijekom 1943., da bi do kraja rata taj broj iznosio više od milijun.

Sli ne podatke koristila je SPC. Srpskoj pravoslavnoj crkvi ovo je bilo potrebno da bi skrenula pažnju s injenice da su najviši crkveni krugovi i srpska intelektualna elita kolaborirali s Nijemcima i sami propagirali nacisti ku politiku i vjerovali u mogu nost stvaranja Velike Srbije u sklopu Hitlerova poretka. Tako je episkop ži ki Nikolaj Velimirovi (danas “sveti Nikolaj” u SPC) još 1935. u knjižici “Nacionalizam Svetog Save” tvrdio da je Sveti Sava prete a Hitlera, a ni drugi visoki dužnosnici ove crkve nisu puno zaostajali za njima.

S Nijemcima nisu kolaborirali samo oni, nego najve i dio srpskog naroda. Tako je 13. 8. 1941. godine 545 Srba, uklju uju i i neke od najistaknutijih i najutjecajnijih osoba zemlje izdalo “Apel srpskom narodu”, koji poziva na lojalnost nacistima i osu uje partizanski pokret kao nepatriotski. Prva tri potpisnika Apela jesu tri episkopa SPC! Kasnije je 28 tih potpisnika postalo lanovima SANU, a poznata je uloga ove Akademije (Memorandum SANU) u pripremi rata 1991.-1995.

Veliki problem SPC bila je i injenica što je ponašanje visokih crkvenih krugova Katoli ke crkve u Hrvatskoj bilo potpuno druk ije, pa je nadbiskup zagreba ki Alojzije Stepinac dizao svoj glas protiv nacisti ke i rasisti ke politike, pomagao i spašavao i židove i Srbe, i bio poznat kao “židovski prijatelj”.

Komunisti ka lažna optužba o Stepincu kao ratnom zlo incu zato odgovara velikosrpskoj politici jer skre e pogled i s ne asnog ponašanja Srpske pravoslavne crkve. Tome cilju trudi se dodati svoj doprinos i dr. Bulaji , pa u ovoj knjizi izgovara optužbu kojoj po besmislenosti vjerojatno nema premca u povijesti - Stepinac je u inio zlo in veleizdaje jer je (misle i o dobrobiti svog naroda i njegovoj težnji za slobodom, prihvatio stvaranje hrvatske države) prekršio “sve anu zakletvu na vernost Njegovom Veli anstvu”.

S brojkama žrtava Drugog svjetskog rata, sli nim onim iz velikosrpske propagande tijekom Drugog svjetskog rata, kre e se i u pripremi za rat 1991.- 1995. Tako Srpska pravoslavna crkva zastupa mišljenje da je samo u Jasenovcu stradalo “ako ne više ne manje od 700.000”, a Jasenovac nazivaju “najve i srpski grad pod zemljom”! Zapravo, velika pri a o Jasenovcu skre e pogled s beogradskih logora Sajmište i Banjica, bolje re i s logora Beograd. A kad govorimo o samom Sajmištu, važno je ista i da je to jedini konclogor u Drugom svjetskom ratu koji je bio logor isklju ivo za Židove, jedini “judenlager” u svijetu, i iz koga niti jedan Židov nije izašao živ (kao uostalom ni iz Banjice). Me utim, smaknu a logoraša izvo ena su i na ulicama Beograda, korištenjem mobilnih plinskih komora, a i grobišta su bila na raznim mjestima na podru ju grada! Tako je Beograd zapravo jedini glavni grad jedne države koji je bio i konclogor u Drugom svjetskom ratu! I sve to pred o ima cijeloga grada.

Pozivaju i se na brojku od 59 posto, koja je zapravo bilo jugoslavensko opravdanje pred Nijemcima, za nemogu nost potvrde dane brojke žrtava rata, dr. Bulaji , tvrde i suprotno, kre e u dokazivanje da je SPC u pravu, znaju i da je popis iz 1964. bio itekako dobro ura en jer su interesi bili veliki. Tvrdnja da e se to nije popis mo i utvrditi kasnije daleko je od svake logike, ali vidjeli smo ve da je dr. Bulaji spreman koristiti sve zna ajke velikosrpske politike - neistinu u prvom redu. A ni logika mu nije ja a strana.

Naime, ako i prihvatimo tvrdnju da je popis žrtava iz 1964. g. zaista obuhvatio 59 posto svih žrtava, dakle da je to na brojka od 950.000 žrtava Drugog svjetskog rata na podru ju Jugoslavije, izlazi da je prema Srpskoj pravoslavnoj crkvi, prema Bulaji u i op enito prema velikosrpskoj propagandi oko 74 posto svih žrtava stradalo u Jasenovcu. A ako koristimo brojku koju je dao sam popis žrtava iz 1964. godine, izlazi da je u samom Jasenovcu ubijeno preko 100.000 ljudi više nego na podru ju cijele Jugoslavije, uklju uju i i sam Jasenovac.

Kako tako nešto mogu tvrditi ljudi iz jedne crkve, koji bi trebali biti moralni autoritet sredine u kojoj djeluje? Tako nešto toliko je besmisleno da su toga bili svjesni i autori te besmislice. Me utim, vješto kriju i podatak o tome da je Jugoslavija ve do 1963. godine, u svojim zahtjevima za reparacijom, Njema koj dostavila brojku od 950.000 žrtava, velikosrpska politika upravo je ovako besmisleni tvrdnju koristila za mobilizaciju srpskog pu anstva za rat 1991.-1995. i srpski genocid u njemu.

Uvidjevši, da upravo tome i vodi takva politika, jedan Srbin, dr. Bogoljub Ko ovi , i jedan Hrvat, inž. Vladimir Žerjavi , neovisno jedan od drugoga, kre u u ponovno istraživanje gubitaka Drugog svjetskog rata. Srpski je demograf izra unao 1,014.000, a hrvatski 1,027.000 žrtava. Primijetimo da je broj žrtava dobiven popisom iz 1964. to no 58,9 posto od Ko ovi eve brojke, dakle, veoma blizu “famoznih” 59 posto, “famoznih” zato jer je smiješno poslije izvršenoga popisa znati to an postotak “onih koje je trebalo obuhvatiti popisom”, a koji nisu popisani.

Podaci Ko ovi a i Žerjavi a potvr uju procjene koje su vrijedile i ranije i s kojima je Jugoslavija izašla pred Njema ku, ali koje nije mogla potvrditi popisom iz 1964. Istraživanja koja vjerojatno opravdavaju djelovanje dr. Bulaji a u šezdesetim, nepovoljna su za dr. Bulaji a osamdesetih i devedesetih godina! On

se zato "obra unava" (samo) sa Žerjavi evim rezultatima, uspore uju i njegove procjene za BiH (316.000) s onim što tvrdi 1989. Predsjedništvo Republike konferencije SSRN (453.877). Kako je to Predsjedništvo 1989. godine moglo znati to nije brojku od brojke koja je dobivena popisom iz 1964. (177.045 bez kolaboracionista) nije poznato, ali zato e Bulaji tvrditi: "Važno je napomenuti da ni broj od 453.877 ne predstavlja kona an broj žrtava na području Bosne i Hercegovine." On naravno "dokazuje" i navodnu neto nost popisa iz 1964., navode i podatke za sela Veliko Nabr e, Uštice, Zemun, ne navode i odakle mu sada to ni "mesni podaci". Ali i ti podaci samo potvr uju Ko ovi eve i Žerjavi eve procjene. Naravno, on to ne "vidi", nego smatra da je dovoljno re i da su njihovi rezultati neto ni te stalno ponavljati brojku od 700.000 žrtava u Jasenovcu, dakle brojku koja je više od 70 posto od brojke koju je Jugoslavija dostavila Njema koj još do 1963. godine!

Pri svemu tome, dr. Bulaji u nije važno da prema takvom njegovom ra unu izlazi da su Srbi tijekom Drugog svjetskog rata morali imati mnogo, mnogo ve i natalitet nego u predratnim i poslijeratnim godinama! Bez obzira što rata u Srbiji nije bilo od kraja 1941. do kraja rata, tako nešto je teško (i žalosno) obrazložiti. Važno je ponavljati kao papiga brojku od 700.000 pobijenih u Jasenovcu, vjerojatno i zato što prave brojke pokazuju da je više žrtava bilo u beogradskim logorima nego u Jasenovcu.

Rezultati ovakve politike doveli su do stravi nih rezultata u ratu 1991.- 1995. Recimo samo neke podatke o ratu u Hrvatskoj. Još 1990. JNA je zauzela Baranju, op inu Beli Manastir (sa samo 25,5 posto Srba), u kolovozu 1991. napadnuti su Vukovar (37,4 posto Srba) i dijelovi op ina Osijek i Vinkovci. Pored zauzetih 11 op ina s ve inskim srpskim pu anstvom, zauzeli su op ine Petrinja (44,6 posto Srba), Pakrac (46,4 posto), Podravska Slatina (35,8 posto), dio op ine Nova Gradiška (21,8 posto), Slunj (29,8 posto), Drniš (21,3 posto), dio op ine Oto ac (32,2 posto), dio op ine Karlovac (26,6 posto). Grad Vukovar potpuno je razoren, a i mnoga mjesta naseljena ne samo Hrvatima. Sve vrijeme Srbi su granatirali slobodna područja, stambena naselja, tvornice, crkve, škole, bolnice, pa su ak minirali i razorili branu na hidrocentrali Peru a.

Na okupiranom području i u neposrednoj blizini potpuno ili djelomi no porušeno je više od 140.000 stambenih objekata, 120 tvornica, 1023 sakralna objekta (crkava, kapela, samostana i župnih dvora), oko 50 škola, 20 bolnica, 60 mostova na cestama i prugama, elektri ni i telefonski vodovi. Na okupiranom području Hrvatima je oduzimano gotovo sve. Protjerano je ili izbjeglo

180.000 ljudi. Iz BiH je izbjeglo oko 200.000 Muslimana i 160.000 Hrvata, iz Vojvodine 45.000, iz Srbije 15.000, sa Kosova 7.000 i iz Crne Gore oko 500 Hrvata. Jedno vrijeme Hrvatska je imala više od 600.000 izbjeglica i prognanika. Najgore od svega velik je broj izgubljenih života, invalida rata i unesre enih obitelji. A da ne govorimo kakvi su podaci za BiH!

Umjesto svega toga, nekima je i nadalje važnije manipulirati žrtvama Drugog ssvjetskog rata, poglavito žrtvama Jasenovca. Time oni najviše govore o sebi samima!